

Η άνωθεν ειρήνη – Κυριακή του Θωμά.

Επίσκοπος Πολύκαρπος Βαγενάς (†).

«Έρχεται ο Ιησούς των θυρών κεκλεισμένων, και έστη εις το μέσον και είπεν· ειρήνη υμίν» (Ιω. 20:26).

Ευαγγελικά αναγνώσματα.

Δεν έμεινε κανένας ευγενικός πόθος που να μην τον ικανοποιήσει ο Αναστάς Κύριος. Τι ανάγκη έχει η ανθρώπινη ψυχή; Τι ποθεί; Τη ζωή, την αγνότητα, τη συγνώμη, την αγάπη, τη χαρά; Όλα βρήκαν την ολοκλήρωσή τους με την Ανάστασή Του. Πηγή παντός αγαθού ο Κύριος άνοιξε τους κρουνοίς της θείας Χάριτος και άφησε να ξεχυθεί η ευλογία Του σε όλους τους ανθρώπους, σε όλη τη γη.

Ανεκτίμητο και μοναδικό σε όλα τα δώρα Του η ειρήνη. Η ειρήνη η δική Του. Η ειρήνη του Ουρανού. Όχι μια περιορισμένη και επισφαλής, επιπόλαιη και προσωρινή ειρήνη σαν κι αυτή που χαρίζουν οι άνθρωποι με τις συμβατικότητες και τις ατέλειές τους. Ο Κύριος εγκατέστησε στη γη, στις ψυχές και στις κοινωνίες που τη ζητούν, τη διαρκή και αναφαίρετη ειρήνη. Την άνωθεν ειρήνη. Την ειρήνη του Θεού που στηρίζεται στην

αγάπη και στην προσφορά της θυσίας. Την ειρήνη που δεν εξαρτάται από συνεννοήσεις, συμβάσεις και διεθνείς συνθήκες, αλλά θεμελιώνεται πάνω στο σεβασμό της προσωπικότητας και των δικαιωμάτων των άλλων, έτσι όπως ο Χριστός μας δίδαξε.

Όταν η ευγενής άμιλλα περάσει από τις ατομικές επιδιώξεις στη σφαίρα των κοινών ανθρώπινων ιδανικών, τότε ο πόθος για την ειρηνική και γαληνεμένη συνεργασία των λαών στο στίβο των μεγάλων προσπαθειών για τη δημιουργία ενός πολιτισμού και την καλυτέρευση των όρων της ζωής είναι εξασφαλισμένη. Ο αλληλοσεβασμός και η αλληλοεκτίμηση θα πλησιάσει ανθρώπους και λαούς μεταξύ τους. Θα απομακρύνει του πολέμου το φάσμα. Θα συντελέσει στη διευθέτηση των διαφορών, στην αλληλοκατανόηση και την υλική και πνευματική ανάπτυξη όλης της ανθρωπότητας. Θα βοηθήσει αυτή η αγαθή διάθεση να αξιοποιηθούν οι ανθρώπινες δυνάμεις για τη γενική πρόοδο, την ανακούφιση του πόνου, την ευτυχία της ανθρωπότητας.

Μα για να φτάσουμε σ' αυτή την ιδανική κατάσταση, πρέπει να προηγηθεί κάτι άλλο. Αυτή η άνωθεν ειρήνη, η «πάντα νουν υπερέχουσα» ειρήνη του Θεού να γίνει κτήμα προσωπικό του καθενός μας. Αυτό κυρίως μας χάρισε ο Αναστημένος Κύριος. Βρήκε δειλιασμένους και απογοητευμένους τους μαθητές Του και μπήκε ανάμεσά τους, για να τους δώσει το υπέροχο αυτό δώρο: «Ειρήνη υμίν» ήταν ο χαιρετισμός Του. Και τα πρόσωπα χαμογέλασαν, οι καρδιές σκίρτησαν, οι ψυχές αναζωογονήθηκαν. «Εχάρησαν ουν οι μαθηταί ιδόντες τον Κύριον» (Ιω. 20:2). Γιατί η ειρήνη που σκόρπισε με την παρουσία Του ο Κύριος εισδύει ως τα μύχια της ανθρώπινης υποστάσεως. Έχει για κύριο στοιχείο της την ηρεμία της συνειδήσεως, τη γαλήνη την εσωτερική της ψυχής.

Πόσα θα έδινε ο σημερινός ταλαιπωρημένος, ο ανήσυχος σύγχρονος άνθρωπος, για να κερδίσει της ψυχής του τη γαλήνη! Μα να! Δεν είναι μακριά αυτή η ευτυχία. Δίπλα μας στέκει, πλάι μας βαδίζει ο Χριστός. Δεν Τον θέλουμε ίσως, γιατί, για να λάβουμε τις δωρεές Του, πρέπει να υποβληθούμε σε μερικές θυσίες. Είναι απαραίτητο να Τον αναγνωρίσουμε Θεό και Σωτήρα μας.

Ας μη το αμελούμε. Όταν εκζητήσουμε τον Κύριο, όταν Τον αναγνωρίσουμε Κύριο και Σωτήρα μας, όταν εφαρμόσουμε το Νόμο Του, Αυτός θα έρθει ανάμεσά μας. Η ανήσυχη καρδιά μας θα ηρεμήσει. Η ταραγμένη συνείδησή μας θα γαληνέψει. Θα αποκατασταθεί η ειρήνη μας με το Θεό. Θα γίνει κτήμα της ψυχής μας ο μύχιος εσωτερικός μας πόθος μιας ζωής ειρηνεμένης.

Και τότε αυτή η «άνωθεν ειρήνη» που θα πλημμυρίζει τον εσωτερικό μας χώρο θα αρωματίζει τις σχέσεις μας με τους άλλους ανθρώπους. Θα ακτινοβολεί και θα επηρεάζει και εκείνων τη ζωή. Θα βασιλεύσει στις οικογένειες. Αρκεί να δεχτούν όλα τα μέλη της την πηγή της: τον αναστημένο Χριστό. Κι όταν οι συντροφιές μας, η κοινωνία γενικότερα δεχτεί τον Κύριο Ιησού, θα εγκατασταθεί μόνιμα μέσα σ' αυτές και το ουράνιο αυτό δώρο Του: η Ειρήνη.

Η συνεννόηση, η αγάπη, η κατανόηση, η εξυπη-ρέτηση θα χαρακτηρίζουν τη ζωή μας. Θα επανέλθει η εμπιστοσύνη και ο αλληλοσεβασμός. Η ηρεμία στη συμπεριφορά, η γαλήνη στις σχέσεις μας θα δώσει την ευχέρεια να προαχθεί η συνεργασία, η δημιουργικότητα, η πρόοδος.

Χωρίς επιφυλάξεις, με την προοπτική μιας συνεπούς εφαρμογής της, θα μπορούμε και την ειρήνη την παγκόσμια να ελπίζουμε. Καλές και οι πορείες και τα συλλαλητήρια. Μα αν κυριαρχεί το υλιστικό πνεύμα, τότε δεν μπορούμε να περιμένουμε πραγματική ειρήνη. Γιατί η ειρήνη είναι καρπός του πνεύματος. Του Αγίου Πνεύματος. Δεν είναι γραπτά ή προφορικά σύμφωνα, οσοδήποτε και αν επίσημα και πανηγυρικά υπογράφονται. Οι άνθρωποι με την υλιστική νοοτροπία μιλάνε για ειρήνη και υπογράφουν συμφωνίες ψάχνοντας μαζί να βρουν τον τρόπο που θα παραβούν τις συνθήκες και θα επικρατήσουν, θα κυριαρχήσουν αυτοί πάνω στους άλλους.

Ειρήνη πραγματική και μόνιμη μόνο από ανθρώπους που λογαριάζουν τη συνείδηση και πιστεύουν στο Θεό μπορεί κανένας να περιμένει.

Όπου ο Χριστός εκεί και η ειρήνη. Όχι η νωθρότητα, η απραξία και η νωχέλεια. Η Νιρβάνα μερικών Ανατολικών, νεόφερτων στον τόπο μας

θρησκειών. Όπου η ειρήνη του Χριστού, εκεί η ζωή και η ομόνοια, η αποδοτική δραστηριότητα και η χαρά. Αυτή τη δημιουργική ειρήνη μας φέρνει ο Αναστημένος Κύριος. Όσοι πιστοί ας τη δεχτούμε.

**Από το βιβλίο: Πολυκάρπου Βαγενά, Μητροπολίτου Κερκύρας,
«Ελθέτω η βασιλεία σου», τ. Β', σελ. 186.**

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>